

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019236 16 Кж
Бања Лука, 10.11.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног В.Т., због кривичног дјела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног закона Републике Србије, а у поступку признања и извршења правоснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици број К-34/15 од 19.08.2015. године, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Д.А. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019236 16 Кв од 27.09.2016. године, у сједници вијећа одржаној 10.11.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована жалба браниоца осуђеног В.Т. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019236 16 Кв од 27.09.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019236 16 Кв од 27.09.2016. године, у поступку признања и извршења одлуке о кривичној санкцији по правоснажној пресуди Вишег суда у Сремској Митровици број К-34/15 од 19.08.2015. године која је постала правоснажна дана 29.10.2015. године, осуђени В.Т. је оглашен кривим због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, које по чињеничном и правном опису у свему одговара кривичном дјелу неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је осуђен на казна затвора у трајању од 3 (три) године. Осуђеном је изречена и мјера безбједности обавезног лијечења од зависности која ће се извршавати у ЈЗУ П.б. С. и трајати док постоји потреба за лијечењем, али најдуже до истека издржавања казне. Вријеме проведено у установи за лијечење урачунава се у изречену казну.

Против те пресуде благовремено је изјавила жалбу бранилац осуђеног, не наводећи основе побијања пресуде, али из садржаја жалбе произилази да је извршење мјере безбједности лијечења од зависности изречене пресудом Вишег

суда у Сремској Митровици обустављена рјешењем тога суда број II-12/16 од 27.01.2016. године и да се то рјешење као доказ прилаже уз ту жалбу, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првосепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднесен.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

У жалби браниоца се истиче да је мјера безбједности која је осуђеном изречена пресудом Вишег суда у Сремској Митровици, обустављена рјешењем истог суда број II Кв-12/16 од 27.01.2016. године, те да се то рјешење као доказ прилаже уз жалбу.

Изнесени приговор жалбе није основан, јер то рјешење уз жалбу није приложено, а нити је бранилац осуђеног на рочишту од 27.09.2016. године када је побијана пресуда донесена, ту чињеницу истицао. Како је осуђеном побијаном пресудом изречена мјера безбједности лијечења од зависности, која ће трајати најдуже до истека издржавања казне и да се вријеме проведено у Установи за лијечење урачунава у казну затвора у трајању од 3 (три) године, а осуђеном издржавање казне истиче 12.09.2017. године, а што се види из правоснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици број К-34/15 од 19.08.2015. године, то је ваљало жалбу браниоца осуђеног одбити као неосновану на основу члана 327. Закона о кривичном поступку Републике Српске и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић